

De vallei van de Mark

AKRENBOS

LENGTE: 18 km

VERTREKpunt: Aan de kerk van Akrenbos, deelgemeente van Bever.

AANDACHTSPUNTEN: Nogal wat paadjes op deze wandeling lopen langs akkers en kunnen er na regenweer erg nat bijliggen. Een enkele keer moet je wat spoorzoeken om het juiste paadje over de akkers te vinden. De paden langs het riviertje de Mark lopen door bijzonder weelderige plantengroei.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 30/7-8 en 38/3-4 (1:20.000)

Akrenbos is een gehucht dat bij het vastleggen van de taalgrens in 1963 overgeheveld werd van Deux-Acren naar Bever, en daarmee ook van de provincie Henegouwen naar Vlaams-Brabant. Omdat Akrenbos op 5 km (of één uur stappen) gelegen is van de kerk van Deux-Acren, liet een bewoner van Akrenbos er in 1849 een bidhuis bouwen met bijhorende pastorie. Tegenwoordig biedt deze Sint-Gereonkerk studeerplekken voor studenten in blokperiodes. Als het hier niet lukt om je te concentreren dan denken wij dat het nergens zal lukken. In de oude pastorie vlak naast de kerk is taverne 't Platteland gevestigd, een goede uitvalsbasis voor een wandeling. Op het terras proef je het platteland in de verhalen van de bezoekers en de Rodenbach van 't vat.

De wandeling loopt Bois d'Acren, een mooi beukenbos. De oude bomen trekken spechten en roofvogels aan. Meerdere bronnen vormen een biotoop voor watersalamanders, kikkers en padden. De doortocht van dit prachtige bos is kort, zorg dat je de tijd neemt om van dit prachtige beukenbos te genieten.

De hoofdrol op deze tocht is weggelegd voor 'le Marcq' of 'de Mark'. Deze visrijke rivier mondt na een loop van 25 kilometer bij Deux-Acren uit in de Dender. De naam van de rivier vindt zijn oorsprong in een Oud Gotische taal waarin 'mark' de betekenis 'grens' had. Het natuurreservaat 'De Rietbeemd' is gelegen in de open, bebouwingsvrije vallei van de Mark. Het is het enige taalgrensoverschrijdend natuurreservaat van ons land.

Vogels, zoogdieren, amfibieën en insecten hebben hun stek in dit stukje paradijs. Knotwilgen, hagen, natte weiden, bossen, toefjes bos en rietlanden verfraaien het gebied. Grote delen van deze wandeling lopen door dit nog ongerepte landschap.

Dit is een vrijwel vlakke wandeling. De enige heuvel van betekenis op deze tocht is de Grote Buizemont, net ten zuiden van Geraardsbergen. Deze heuvel is tegenwoordig een akkercomplex en van de boeren wordt gezegd dat 'die van de Buizemont hun patatten reeds voor de eerste toog planten'. Die 'eerste toog' is een jaarmarkt in Geraardsbergen die plaatsvindt op de eerste maandag van maart. Bij opgravingen in de aardappelvelden in het begin van de 21ste eeuw kwamen hier 409 vuurstenen voorwerpen aan de oppervlakte die aantoonde dat zich hier 8000 jaar geleden jagers vestigden.

BESCHRIJVING

Door het Akrenbos en over akkers naar de Mark

Je vertrekt met de kerk aan je rechterhand en je volgt rechtdoor de rijweg langs taverne 't Platteland. Bij het nabije kruispunt met een kapel sla je linksaf in de straat Akrenbos, maar ja, de straten heten hier allemaal Akrenbos! Na 300 meter laat je een zijstraat links liggen (je raadt al hoe deze zijstraat heet) en je volgt dezelfde straat nog wat verder. In de tweede linkse bocht verlaat je de straat en je gaat aan de rechterkant een met gras begroeide aardeweg op. Al na enkele meters is er een graspad rechts maar dat neem je niet en je volgt de aardeweg verder langs een beukenhaag. De weg loopt verder tussen akkers en leidt je na een bocht naar rechts naar het Akrenbos. Aan het einde van een akker aan de linkerkant loopt de weg het bos in en je maakt onmiddellijk met de weg een bocht naar links. Enkele meters voorbij een klein beekje sla je op de splitsing rechtsaf en enkele tientallen meters verder sla je op de dwarsweg rechtsaf. De bosweg loopt onmiddellijk weer over een beekje. Je wandelt snel voorbij een verboden zijweg links en je wandelt het bos uit. Je volgt de weg die langs de bosrand loopt.

Ter hoogte van een boerderij links wandel je verder rechtdoor over de kiezelweg. De kiezelweg wordt een asfaltwegje. Je stapt voorbij een grote schuur, een huis en een vroegere boerderij met een torentje. Een beetje voorbij deze 'Ferme La Tourette' verlaat je de asfaltweg en je neemt een grasweg aan de rechterkant. Deze mooie weg loopt tussen akkers en eindigt op een asfaltweg. Slechts enkele tientallen meters naar rechts over de asfaltweg en dan sla je linksaf in een kiezelweg. Na 300 meter laat je een zijweg links liggen en je volgt de kaarsrechte kiezelweg nog een gans eind verder. Rustig ruist de wind door de gewassen en gehaast rent de haas over de akkers. Ter hoogte van een boerderij vertrekt er een graspaadje maar jij volgt de kiezelweg nog verder die hier een bocht naar rechts maakt. Op een asfaltwegje wandel je rechtdoor en een beetje verder, waar de asfaltweg een bocht naar rechts maakt, wandel je rechtdoor over een kiezelweg. Ter hoogte van een huis wandel je verder rechtdoor over een grasweg maar je moet even goed opletten want je moet de grasweg snel verlaten en naar links een spoor tussen twee akkers volgen. Het spoor dat je moet vinden vertrekt ter hoogte van een grasweg rechts met een elektriciteitspaal, maar jij moet hier dus naar links. Het spoor loopt op de grens tussen twee akkers. Misschien vind je enkele afdrucken van wandelschoenen, paardenhoeven of mountainebikes in de aarde die het juiste spoor aangeven. Respecteer het werk van de boer en stap niet op de gewassen. Je houdt dezelfde richting aan tussen de akkers en je komt vanzelf op een veldweg die

je verder volgt in de richting van huizen. Je steekt een kasseiweg over en je gaat langs een collector de doodlopende asfaltweg in. Waar de weg een bocht naar links maakt wandel jij rechtdoor in een mooie grasweg tussen een weide links en een sparrenbosje rechts. Zo kom je bij de Mark die je oversteekt via een brug met een meetstation.

Door de vallei van de Mark

Aan de andere kant van de brug sla je linksaf in het pad dat de rivier volgt. De plantengroei langs de rivier is weelderig en de weiden van het natuurreservaat rechts zijn prachtig. Verderop verbreedt het pad. Achthonderd meter na het brugje hou je aan een splitsing links aan in het kleine junglepaadje dat het dichtst bij de rivier loopt en je komt bij de volgende brug waar een asfaltwegje over het riviertje loopt. Je gaat niet over de brug maar je vervolgt rechtdoor, naast de Mark en langs een volgend leuk bruggetje dat – merkwaardig – op de andere oever nergens naartoe leidt. Je wandelt voorbij een slagboom met een bord dat een 'rustgebied' aangeeft. Wat een onnozel en onduidelijk bord vind ik dat. Mogen dieren alleen maar rusten in het bos als dergelijk bord geplaatst werd? Is het een afleidingsmaneuver om wandelaars weg te houden? Of maant het aan tot stilte? Maar zonder dat bord lopen wij hier toch ook niet te schreeuwen! In deze groene natuur word je toch vanzelf stil? Je wandelt in elk geval verder langs de Mark, alweer met een plantenweelde naast het pad. Na een halve kilometer langs de rivier kom je bij een volgend bruggetje. Hoe sympathiek dit bruggetje ook is, onze wandeling gaat gewoon rechtdoor en volgt het riviertje nog verder. Nog een halve kilometer verder kom je bij een pompstation, op de plaats waar de Boerekensbeek uitmondt in de Mark. Hier verlaat onze wandeling voorlopig de Mark. Volg even de smalle asfaltweg die vertrekt bij het pompstation. Maar bij de bosrand verlaat je reeds de asfaltweg: je slaat rechtsaf en je stapt over de brede grasstrook langs de rechterrاند van een grote akker. Je houdt steeds dezelfde richting aan en na een halve kilometer kom je uit op een asfaltwegje. Je moet het asfaltwegje gewoon oversteken en aan de andere kant in dezelfde richting verdergaan, op een paadje langs de rand van een akker. Maar eerst pauzeerde ik op het eenvoudige bankje naast de asfaltweg en at ik mijn boterhammetjes op, het smaakte beter dan de duurste maaltijd in het beste vijfsterrenrestaurant! Het paadje langs de akker gaat over in een grasweg en eindigt naast een woning op een asfaltweg. Je slaat hier rechtsaf en je moet deze asfaltweg tien minuutjes volgen. Onderweg kom je langs enkele magnifiek gerestaureerde boerderijtjes en heb je aan de rechterkant zicht op de mooie weiden van het natuurreservaat De Rietbeemd. Honderden vrijwilligers van beide kanten van de taalgrens zetten samen hun schouders onder dit project, een mooi voorbeeld van samenwerking.

Naar de Hoge Buizemont

Voorbij een stuk bos links van de weg krijg je zicht op het mooie Arduinbos, daar gaat onze wandeling naartoe. Waar de asfaltweg naar rechts bocht sla je dus linksaf op een pad langs de rand van een akker, in de richting van het bos. Bij het einde van de akker volgt onze wandeling het mooie pad rechtdoor, langs de bosrand en exact op de grens tussen Vlaanderen en Wallonië. Maar wie liever door het mooie Arduinbos wandelt, kan rechts het bos ingaan en de wandelpaaltjes volgen richting knooppunt 55. Beide routes

komen uit op de straat met de naam Parochiebosdreef (maar er staat hier geen bordje en die naam kan je hier dus niet zien). Wie de taalgrens volgde moet eventjes naar rechts en wie naar knooppunt 55 wandelde moet eventjes naar links, beiden over de Parochiebosdreef. Je verlaat in elk geval snel de straat en je wandelt omhoog over een grasstrook langs de bosrand. Aan het einde van de akker loop je nog enkele meters verder tot op een dwarspad en dit volg je naar rechts. Amper twintig meter verder kom je opnieuw bij de bosrand en hier sla je rechtsaf, een dalend pad door het naaldbos. Het krioelt in dit bos van de eekhoorns, als je wat oplet kan je ze zien. Net voor een opvallende tweestammige boom met bleke schors – volgens ons opzoekingswerk zou het wel eens een 'ruwe berk' kunnen zijn – sla je linksaf in een licht stijgend pad. Je wandelt voorbij een bank. Bij een volgende bank, net voor de bosrand, sla je rechtsaf en je daalt door het bos. Zie je links buiten het bos die villa in Spaanse stijl? Daar moet je naartoe want links naast dat huis moet je een smal paadje opgaan. Aan het einde van de afdaling sla je dus op asfalt linksaf en onmiddellijk erna weer linksaf. Zo kom je bij het huis met nummer 27 waar je het smalle paadje naar rechts neemt, naast de oprit.

Het pad loopt even door een streepje bos en eindigt bij de bosrand voor een grote plek hooiland. Linksaf, langs de bosrand, en bij het einde van het hooiland rechtsaf, langs een hoge afsluiting. Bij de hoek in de afsluiting neem je het graspad naar links, stijgend langs de afsluiting. Met dit kleine klimmetje bestijg je de heuvel van de Hoge Buizemont en het pad eindigt op de straat die Hoge Buizemont heet. Volg deze straat naar rechts. Niets aan deze saaie straat laat vermoeden dat de spoorwegtunnel van Overboelare onder je voeten loopt. De Wolvenweg – de Woeëlewig in het plaatselijk dialect – laat je links liggen en je stapt nog rechtdoor. Tussen nummers 218 en 214 sla je rechtsaf in een asfaltwegje. Voorbij de huizen en tuinen wordt de weg een kiezelweg. Even goed opletten: bij het begin van een weide aan de linkerkant verlaat je de kiezelweg en je neemt een graspaadje naar links langs de rand van de weide. Voorbij een streepje bos maakt het pad een twee korte bochten en je wandelt in dezelfde richting verder, tussen achtertuinen links en een weide met een stal rechts. Bij het einde van de weide, net voor een akker, moet je het pad verlaten en een grasweg naar rechts nemen. Op het einde van de grasweg wijk je enkele meters uit naar links en dan stap je langs de rand van een akker verder tot bij de bosrand.

Aan de bosrand volg je het pad tien meter naar rechts en dan duik je links het bos in. Het bospaadje loopt tussen afsluitingen. Het pad leidt je snel het bos uit en loopt dan langs de bosrand verder. Het paadje is zeer smal, in het groene seizoen is er niet veel plaats tussen de bosrand en de afsluiting van de weiden. Voorbij de bosrand loopt het paadje even over een groot en kraaknet gazon en net voor het einde van dit gazon sla je rechtsaf in een volgend paadje tussen afsluitingen. Je wandelt over een beekje dat je bijna niet ziet en dan verder langs weiden en akkers tot bij de spoorweg. Je moet de kiezelweg naast de spoorweg naar links volgen. Wie eerst even tot vlak naast de spoorweg gaat ziet rechts in de verte de ingang van de befaamde spoorwegtunnel onder den Buizemont.

Je volgt dus de kiezelweg naast de spoorweg. Een halve kilometer verder eindigt de kiezelweg op een asfaltweg. Hier sla je rechtsaf, je loopt onder de spoorwegbrug en je slaat onmiddellijk linksaf in de Kalvariestraat. Dit straatje wandel je helemaal uit tot op een doorgaande weg met rode fietsstroken, de Karel L. de Lensstraat.

Terug naar de Mark

Volg de straat slechts enkele meters naar rechts en neem snel links de 'Zovelstroëete'. Dit asfaltwegje brengt je snel in het groen. Enkele tientallen meters voorbij een bocht en een huis aan de rechterhand verlaat je de weg en je neemt een mooie grasweg aan de linkerkant van de weg. Deze zeer mooie weg loodst je weer door het schitterende landschap van het natuurreservaat De Rietbeemd. De weg wordt een pad dat door een smal bosje loopt. Bij het verlaten van het bosje wandel je in dezelfde richting verder, over twee percelen hooiland. Bij het einde van het hooiland volg je de aardeweg rechtdoor en zo kom je weer aan de Mark. Het is een prettig weerzien met dit riviertje! De weg loopt met een brug over de rivier maar bij mooi weer is deze plek te schitterend om er niet even te pauzeren en te genieten van al het groen. Net voor de brug bood biedt een oude traktorband een ideale zitplaats voor genietters. Voorbij de Mark volg je de aardeweg verder tussen weiden en akkers. De weg eindigt op een asfaltweg. Rechtsaf.

Je moet de asfaltweg gedurende 350 meter volgen. Je verlaat de weg bij de eerste zijweg links, die vertrekt langs het huis met nummer 13. Voor je het weet wandel je tussen stallen en schuren van een boerderij. Een ziek koebeest, een half gepluimde duif zonder kop, een loslopende herdershond, een tierende boer.. op vijftig meter beleefde ik hier meer avontuur dan op al de andere kilometers van deze wandeling samen! De hond heet Laïka leid ik af uit het geschreeuw. Ik vraag me af wie van de twee ik eerst aan de leiband zou leggen. Molenwiekend maakt de boer me duidelijk dat hij maar één ding van mij verwacht en dat is... doorstappen! Voorbij de boerderij maakt de weg een bocht naar rechts en een beetje verder sla je linksaf in een grasweg langs een schuur.

De grasweg wordt een graspad en het uitgestrekte landschap wordt grootser, in alle richtingen. Het pad eindigt bij een klein bosje voor een akker. Je moet naar de andere kant van de akker, links beneden. Je volgt de veldweg dus even naar links en wat verder neem je het pad rechts, langs de akkerrand. Bij het einde van de akker wandel je rechtdoor. Het pad loopt even langs de bosrand en stijgt dan tot op een kruispunt. Hier wandel je rechtdoor op de kiezelweg langs het domein Akrenbos. Zestig jaar geleden begon men hier weekendhuisjes in te planten, tegenwoordig zijn er een tachtigtal. De rust en de prachtige omgeving zette heel wat mensen er toe aan om hier permanent te komen wonen, zelfs al was er geen wettelijk kader voor de caravans en de zonevreemde gebouwtjes die hier werden opgetrokken. Overheden knepen een serieus oog dicht en in 2013 werd de situatie geregulariseerd: het domein werd ingekleurd als woongebied, weliswaar met bouwbeperkingen om het groene karakter te bewaren. Bij het einde van het domein, waar links een weide begint, sla je linksaf in een stijgende kiezelweg langs de rand van het domein. Voorbij de laatste huisjes wandel je verder tussen akkers en krijg je zicht op de kerk van Akrenbos waar de wandeling eindigt. Rechtsaf dus op de asfaltweg met de naam... Akrenbos!